

то; а полезно то отъ просто потребно то за украшеніе.

Опытъ а и (теорія та) пригледванье то Драги ми, ны увѣрять, чи всяка наука предавасе на ученицы тѣ съ намѣреніе да ѡ разумѣютъ и да приемнать ползѣ отъ преданіе то ѡ. Най смѣшенъ бы былъ на истинѣ способа, споредъ кого то по много отъ однородны тѣ ни учителя предавать какъ въ да е урокъ (наука). Къмъ що събственно се обръща нижній а способъ (метода)? Упражняватсе само да обучавать ученицы тѣ си въ едно сухо и непонятно изложеніе.

Жално ми е, чи на повѣче то наши учителя е непознать колко годѣ съобразный а способъ. Колко се злѣ употребява многоцѣнный а възраст и предопредѣленіе то на млади тѣ ни! Колко злѣ се постѣпва съ предоготовително то за нихъ ученіе! Нъ за това отъ предложеніе (максусъ) требѣ да говори нѣкой. Понастоящему еше невозможенъ азъ затова, такъози миѣніе издавамъ, чи, като иска дѣйствителнѣ ползѣ учителя на учиника си; требѣ отъ честолюбіе то си той да не презира ни най простый а случайный разумъ да изясни за заблуженнѣ тѣ вещь; защо това малко и просто добрѣ разбрано, безпрекословно се увеличава, и за лишно